

STAR

Kuklalar oyunu değiştiremez

Yalçın Akdoğan

16 Nisan referandumunu sonrası ilk seçimin yapılacağı ve yeni sisteme geçileceği 2019' a kadar bir **geçiş süreci** olarak görülebilir. Yönetim sorumluluğunu taşıyan AK Parti iktidarı bu süreçte bir yandan Türkiye'yi büyütmeyi sürdürecektir, diğer yandan da partisini güçlendirecek siyasi faaliyetlere ağırlık verecektir.

Siyaset kendisini revize ederek yeni sisteme hazırlanacak. AK Parti hem yüzde 51'i, hem de yüzde 49' u anlamaya çalışarak kendisini yeni duruma, gelişmelere ve ihtiyaçlara göre gözden geçirerek gerekli adımları atacak. 21 Mayıs' taki kongre hem parti, hem hükümet açısından yeni bir dönemin başlangıcı olacak.

Muhalefet ise ne **16 Nisan sonuçlarını doğru anlamlandırmak** ve gereğini yapmak konusunda bir gayret içinde görünüyor, ne de **yeni sistemin gerektirdiği dönüşümü sağlayacak** bir anlayışta görünüyor.

Siyaseti dışarıdan dizayn etmek isteyen güçler ise bildik numaralarını sürdürüyorlar. Mevcut yönetimleri kontrol altına alma veya manipüle etme imkanını bulamadıklarında muhalif kişiler üzerinden yönetimleri devirme süreçlerini başlatıyorlar. MHP' de yaşananlar bu oyunun somut bir örneğiydi. CHP' de ise muhalifler üzerinden bir kısıpca alma çabası görülüyor.

Sorun ise bu girişimlerin **halkın talebiyle ortaya çıkmaması** veya o siyasi hareketin kendi **ideolojik yenilenmesi için bir gereklilik** olarak şekillenmemesi. MHP' deki üç dört isim veya CHP' deki üç beş isim... **Kişiler ve klikler üzerinden bir yere varılmaya çalışılıyor ama bu yer o partinin veya ülkenin ihtiyacını yanstan bir yer değil.**

Örneğin **CHP' deki isimler nasıl bir fikri, ideolojik farklılığı veya yeniliği temsil ediyorlar?** CHP' ye nasıl bir yeni siyaset tarzı veya yönetim tarzı öneriyorlar? Bazıları bazılarında daha sert veya daha yumuşak, daha çok popülist veya daha az popülist, daha devletçi veya değil... **Yeni olan bir tarz-ı siyaset, bir fikir-i**

siyaset, bir üslup-u siyaset var mı? Kişisel çekişme hiçbir zaman bir yenilik veya dönüşüm ifade etmez. Bunun üzerine kurgulanan siyaset mühendisliği çabaları ise hiçbir yere varamaz. Siyaset mühendislerinin AK Parti karşısında bir **blok oluşturmak** istedikleri malum. Amaç mümkünse siyasette **ulusalcı-Kemalistler, etnik milliyetçi Kürtler, küskün ülkücüler ve Alevileri** bir şemsiye altında işbirliği ne götürmek. Bu ise ideolojik elektriklemlere ve **kısa devrelere** sebep oluyor. Diğer seçenek ise bunların **sokaktaki karşılıklarını kaşmak...** PKK, DHKPC, Gezici marjinaler gibi örgütsel yapıları sokak zemininde harekete geçirebilmek... CHP' lilerin kafası çok karışık görünüyor. Kimileri sokak tezini destekler mahiyette bir psikoloji içindeler. 16 Nisan sonuçlarını ve sonrasında CHP' nin karışmasını gösterip **'kaybettik ve asla kazanamayız, batsın bu dünya'** şeklinde bir halet-i ruhiyeyi körükleyenler var... Kimileri ise yüzde 49' a yakın bir oranı, **'ilk kez kazanma ihtimali çıktı, akıllı olalım**, bu kitleyi kazanalım' şeklinde yorumlamaya çalışıyorlar. Sine-i millet çağrısı yapan ve sokak konusunda daha istekli olan S. Sayek Böke' nin istifası üzerine birinci tezin daha da köpürtülme istendiği anlaşılıyor. **Böke' nin Kılıçdaroğlu için ima ettiği bir yerlerin yönlendirmesiyle kararlar aldığı yaklaşımı çok ironik... Çünkü o bir yerler kendisini de sahaya süren bir yerden başkası değildir... Aynı siyaset mühendislerinin kullanmaya çalıştıkları aktörler arasındaki bir kayıkçı kavgasını izliyoruz.** Siyasette kim ne ekirse onu biçiyor, ne ederse onu buluyor... **Siyaset mühendisliği ve harici kurgularla gelenler aynı oyunların tasallutundan kurtulamıyorlar.** Kendini kullandırtma yarışından ise milletin hayrına bir siyaset ortaya çıkamıyor. Kuklaların oyunu değiştirdiği nerede görülmüş?

STAR

Türkiye tarihi fırsatlara doğru ilerliyor

Yiğit Bulut

Sevgili dostlar, Türkiye, tarihi bir fırsatın üstünde daha doğrusu “tarihin sarkacı” Türkiye’ye her anlamda ve özellikle EKONOMİDE büyük hatta “en büyüklerden” olma fırsatını veriyor. Türkiye, varlık havuzu üstünde yatıyor ve bu varlığı ekonomiye kazandırmak için adım atma isteği ve gereği de net olarak algılanmış durumda...
VARLIKLARIN MİLLET İLE PAYLAŞILARAK EKONOMİYE KAZANDIRILMASININ İLK VE ÖNEMLİ ADIMLARINDAN BİRİ VARLIK FONU...

Bu noktada “dünya nasıl değişebilir” sorusuna kısa cevaplar vermek istiyorum;

Dünya üzerinde 1945 sonrasında kurulan sistem “ana parçaları” ile birlikte değişiyor ve en önemlisi “yerleşik merkezler” yer değiştiriyor. Londra düşerken yerini İstanbul alıyor ve gerekli adımlar atılabilirse “yeni sistem içinde” New York-İstanbul-Şangay-Hong-Kong-Tokyo çizgisi çiziliyor.

- Ortaya çıkan yeni yapı içinde “en güçlü” olmaya aday merkez İstanbul. Daha doğrusu New York-İstanbul çizgisi Londra dışarıda bırakılarak yeniden çizilebilir. Nedeni de oldukça net; 2001 sonrasında “oluşan tehdit algılaması” ile “New York-Londra” hattından kaçmaya başlayan paranın adresi İstanbul... Neden dersiniz; Türkiye’nin konumu ve en önemlisi “tarihten getirdiğimiz” gerçeklerimiz, ÖZÜMÜZ... VE YAPABİLECEKLERİMİZ!

Bu gerçekler ışığında “neler yapabiliriz, neler yapmalıyız” sorusuna yüksek sesle düşünerek birlikte cevap arayalım;

- Öne çıkarmamız gereken en önemli sektörlerden biri KATILIM BANKACILIĞI... Gerekli hukuki düzenlemeleri yaparsak-yapabilirsek, BANKACILIK ve birilerinin “alternatif bankacılık” diyerek küçültmeye çalıştığı “katılım

bankacılığının” merkezi Türkiye olabilir, olmalıdır!

- Merkez olmak için ne gerekli? Her şeyden önce BDDK’nın iki ayrı sistemi taşıyacak şekilde yapılandırılması veya yeni bir yapı oluşturulması düşünülebilir.

- Türkiye, Orta Doğu-Orta Asya ülkeleri başta olmak üzere para transferlerinde LONDRA’nın devre dışı bırakıldığı “yeni sistemi” geliştirmek zorunda! “Biz merkez olduk” deyip hala İngiliz’e komisyon vermek öze yakışmaz!

- “TL ZONE”u oluşturmalı ve kendi paramız üzerinden “periferimizle” iş yapabilir hale gelmek için adımlar atmalıyız...

- Avrasya Menkul Değerler Borsasını acilen kurmalıyız ve “periferimizdeki” bütün ülke şirketleri Türkiye’de işlem görecektir şekilde “eğitim-oluşum” politikamızı düzenlemeliyiz.

- “Faizsiz Enstrümanların” geliştirilmesi ve vergilendirilmesi ile ilgili yeni düzenlemeler yapılmalı ve “var olan finansal yapıya haraç vermeden” yeni bir DÜZEN kurmalıyız!

- “Halka Arz” dinamiğini mutlaka hayata geçirmeli ve Sayın Erdoğan’ın açtığı “blok satışı iptal edip, halka arz edeceğiz” yolunu en az 10 şeritli hale getirmeliyiz... Devlet, varlıklarını aradaki komisyoncuları devre dışı bırakıp, halkı ile paylaşmaz ise “tam bir kalkınma-vatandaşın zenginleşmesi” söz konusu olamaz!

- 2003-2017 arasında tam üç katına çıkardığımız Milli Hasılamızı 2023 hedefine giderken bir kez daha “3’e katlamak zorunda olduğumuzu” bilerek buna uygun adımlar atmalıyız. Bu noktada en önemli strateji daha önce de paylaştığım “THY gibi 10 büyük markamız olmalı” detayında gizli. Büyük değerlere dayanmayan ekonomiler BÜYÜK olamaz! Yeni markaları ya küresel alanda var olanları satın alıp büyüterek, ya da markalarımızı daha iyi bir noktaya getirerek yapmalıyız...

- YATIRIMLARIMIZDAN ASLA VAZGEÇMEMELİ VE 2023-2030 ARASINI HEDEFLEYEREK YOLA DEVAM ETMELİYİZ...

Sonuç: Türkiye, daha sadece “pistin başına gelmiş” bir uçak! 10 yılda bu pistin başına geldi, büyük sıkıntılar çekildi ama çok da önemli engeller aşıldı! Şimdi sıra uçağı kaldırmak ve gelecek 10 yılı doğru, sağlam temeller üzerine planlamakta... Yaptık, yapabiliriz... Türkiye'nin gelecek 10 yılını doğru analiz edebilenler bu “potansiyeli” görüp, bu gerçeği fiyatlamaya başlayacaklardır!

Son söz: Birileri bağırrsa, çağırssa, kendini de parçalasa Türkiye, YENİ DÜNYA DÜZENİ ile ortaya çıkan potansiyeli kullanacak ve dünya genelinden başlayıp burayı da içine alacak şekilde, gelecek 100 yıl için “YENİ BİR FİNANSAL DÜZEN” oluşacak... TÜRKİYE, MERKEZLERDEN BİRİ OLACAK VE 100 YILIN SONUNDA CUMHURİYET SİYASİ-EKONOMİK ANLAMDA “EN NOKTASINA” ULAŞACAK...

SABAH

Avrupa baharının yükselişi

Fahrettin Altun

Fransa bir zamanlar bizdeki Batıcıların gözdesiydi. Şimdi Batı'daki liberallerin gözdesi... Son çaresi, umut kapısı. Yeni bir tutamakları var artık: Fransız modeli! Esasında ortada bir model de yok. Yeni bir cumhurbaşkanı var. Küreselleşme diyen, AB'yi savunan, sosyal liberalizme vurgu yapan, içe kapanmacı politikaları eleştiren Emmanuel Macron Fransa'nın yeni cumhurbaşkanı seçildi. Avrupa'nın liberalleri için Macron'un seçilmesinden daha önemlisi aşırı sağ parti Ulusal Cephe'nin lideri Marine Le Pen'in seçilmemesi. Macron'un seçilmesi, Avrupalı solcularda ve liberallerde ciddi bir heyecan ve motivasyon yarattı. Önde gelen medya kuruluşları Macron'un gelişini ayakta alkışladı.

- İngiliz Independent Macron'un cumhurbaşkanlığını Fransa'nın "popülist devrim akımını durdurması" olarak yorumladı.
- Alman Die Welt, "Yaşasın Fransa, Macron Kazandı" diye manşet attı.
- Fransız Le Figaro "Yürüyerek Gelen Zafer" başlığıyla çıktı.
- Hollanda'nın De Telegraaf gazetesi "Hoş Geldin

Macron" diyerek selamladı Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı.

■ İspanya'nın El Pais gazetesi Macron'un seçim başarısını "Fransa Radikalizmi Yendi" diye duyurdu.

■ Yunan Ta Nea birinci sayfaya Macron'un kocaman bir karakalem resmini çizip yanına "Macron'un Zaferi... Fransa Demokrasi ve Avrupa Dedi" ifadelerini ekledi.

TV kanalları, son yıllarda yenilgi üstüne yenilgi yaşayan Batılı liberallerin sosyal medya hesapları bu türden mesajlarla dolup taşıtı.

Tam bir bahar havası... Gelgelelim bu yalancı bir bahar. Avrupa için ok yaydan çıktı bir kere. Dönüşü olmayan bir yola girildi. Aşağıdan yukarıya doğru işleyen sosyo-politik bir dönüşüm süreci ile karşı karşıyayız. Popülizm yükseliyor. Sağ yahut sol, fark etmez. Popülizm günden güne "**politik doğruculuk**"la hayatiyetini sürdüren merkez siyaseti yutuyor. Siyasetin merkezi dönüşüyor.

Popülizm elitler düzeninden duyulan toplumsal rahatsızlığın siyasete tercümesi esasında. Hem sağda hem de solda karşılık buluyor. Batı'da ve özellikle Avrupa'da popülizmin yaygınlaşmasının en önemli dinamiklerinden biri aşırı sağın yükselişi. **Aşırı sağ**, Batı'daki popülist siyasetin en görünür formu. 1930'ların faşist ve Nazi düşüncesinden, 1970'lerden itibaren gelişen "**vergi karşıtı hareket**"ten, "**küreselleşme ve AB karşıtlığı**"ndan beslenen bir siyasetten bahsediyoruz.

Fakat aşırı sağ, popülizmin tek temsilcisi de değil. Popülizm solu da etkisi altına alıyor ve sol siyasetin söylemlerini kullanarak müesses nizama ve onun arkasındaki elitlere yönelik popülist bir dalga da yükseliyor. Popülizmin Avrupa siyasal alanını tahakküm altına almasının ikinci gerekçesi **göçmen korkusu ve İslam nefreti**. İslam'ı radikalizm, fanatizm ve hatta terörizmle özdeşleştirme tutumu sadece sağ popülizmin bir unsuru değil. Göçmenlerin toplumsal huzuru bozduğu, suç oranını yükselttiği, devletin göçmenlere "**kendi vatandaşları**"na sunmadığı çok özel sosyal haklar sağladığı, göçmenlerin Avrupalıların

işlerini çaldığı söylemlerinin tek sahibi sağcı popülistler değil. Elbette popülizmin yükselişini tırmandıran üçüncü bir husus, **Avrupa ekonomisinde yaşanan kriz ve durgunluk**. Yine buna bağlı olarak dördüncü bir unsur **sosyal devletin çöküşü**. Ve tabii ki **AB'nin varlığı** ve Brüksel'deki bürokratların tutumları.

Bundan 10 küsur yıl önce İngiltere'nin 1979-1990 yılları arasında başbakanlığını yapmış muhafazakâr partinin lideri Margaret Thatcher'a "en büyük başarınız nedir" diye sormuşlardı. O da "Tony Blair ve İşçi Partisi" demiş "rakiplerimizi, zihniyetlerini değiştirmeye zorladık" diye de eklemiştir. Le Pen, Fransa'nın hiçbir zaman başına gelmedi ancak bir Macron üretti. **Le Pen de pekala "en büyük başarıyı Macron" diyebilir**. Macron sadece pragmatik bir AB savunusu yaptığı için seçilmedi aynı zamanda milliyetçi bir portre çizdiği ve düzen partilerine meydan okuyan popülist bir söylem tutturduğu için de kazandı. Avrupa'nın liberalleri kazanmadı aslında, daha büyük kaybetti!

SABAH

Le Pen kazanmış olmasın?

Hasan Bülent Kahraman

Fransa'da seçimler beklendiği şekilde sonuçlandı. Öteki kanatlar Le Pen'e karşı birleşti ve kazandı. İlginç bir sonuç bu. Dünya kadar soruya kapı aralıyor.

Bir defa şunu belirteyim. Seçilen Başkan Macron'un kim olduğunu biliyoruz. 39 yaşında. Avrupa'nın zihninde çok kötü çağrışımları olan Rotschild ailesinin bankacısı. Hayattaki hedefini yıllar yılı 'milyarder olmak' diye tanımlamış. Kendisinden 24 yaş büyük, torunları olan bir kadınla evli. Daha bin türlü dedikodu, işte Wikileaks vs...

Beni asıl siyasal geçmişi ve kimliği ilgilendiriyor. Çünkü öyle bir geçmişe sahip değil Macron. Bir yıl önce siyasete girmiş, bu kimliğiyle 'sosyalist' partiden aday olmuş ve bugün Başkan. Dünyaya devrimler armağan etmiş, felsefeler, sanat

ve kültür üretmiş Fransa böylesi bir kimlik ve siyasal kimlik sahibi kişiye adeta muhtaç ve mahkûm olduğu için onu seçti. Nedenini dünya âlem biliyor: iki turlu seçimin, ikinci ve belirleyici turunda insanlar neyi istedikleri üstünde değil, neyi istemedikleri üstünde birleşiyor. Faşist Le Pen'i istemediklerinden orta sağ gidip Macron'a oy verdi. Yani iyinin kötüsü veya kötünün iyisi üstünde uzlaşıldı.

Elbette Macron'un seçilmesine sevindim. Ama her şey orada başlayıp bitmiyor.

Bir kere bu durum **Le**

Pen ve **Fransız faşizmini** devre dışına itmedi.

Tersine. Bu parti ve siyasetçi artık Fransa'da **ana muhalefet** konumunda. Ortalığı kasıp kavurmaya devam edecek.

İkincisi, geçenlerde **Simon Kuper** da beni şaşkırtacak biçimde, şimdi söylemeye tasarladıklarımı yazdı ve tam bir tevafuk yaşadım. Kuper, bizde de **Yahya Kemal** gibi isimler ve onların **tarih tezleri** üstünde hayli etkili olmuş aşırı sağcı, Fransız faşizminin, **L'Action française**'in kurucularından **Charles Maurras**'nın bir saptamasından söz ediyor.

Maurras, benim için **iki Fransa** var diyordu. Kırsal alanın, ovaların, coğrafyaların saf köylünün, toprağın, kilisenin Fransa'sı. Onu taparcasına seviyordu. Zaten teorisi de **'toprak ve kan'** kavramlarına dayanıyordu. Buna **'gerçek ülke** (pays reel)' diyordu. Öteki ve nefret ettiği Fransa ise **'hukuki ülke** (pays legal)' dediği Fransa idi

ve **bürokratların** yönettiği **seküler devleti** içeriyordu. Bu ikinci ülkeyi yönetenler kökü dışarıda olan, milletin çıkarından başka her şeyi düşünen, tehlikeli insanlardı. Maurras için **Fransa tarihi** bu iki Fransa arasındaki **savaşın** tarihiydi.

Kuper, çok yerinde bir saptamayla, bugün de Fransa'da bu savaşın cereyan dolayısıyla devam ettiğini belirtiyor. **Le Pen** gerçek Fransa'yı, **Macron** hukuki Fransa'yı temsil ediyor. Ve neticede **hukukun Fransa'sı** bir kere daha **kilisenin Fransa'sını**, yabancı düşmanlığını, İslamofobiyi esas alan Le Pen Fransa'sını tepetklak etti. Harvard Üniversitesi klasik diller hocası **Daniel Mendelsohn**, attığı tweet'te

Fransa'nın bir kere daha uygarlığı kurtardığını belirtti.

İşte hayati soruyu bir daha sormanın zamanıdır: nasıl oluyor da aradan bunca zaman geçmesine, bunca **sistemli eğitime**, Cumhuriyet... Cumhuriyet diye feryat etmesine rağmen Fransa hâlâ '**gerçek Fransa**'yı bu derecede kuvvetli biçimde yaşıyor? Bu soru artık sadece Fransa'yla ilgili değil. Bütün **Avrupa**'da, hatta **Amerika**'da önümüze geliyor. **Modernleşme** tüm bu kısıtlamaları aşacaktı. Hatta '**hukuk Fransa'sı** bilhassa o '**gerçek Fransa**'yı' yenmek için kurulmuştu. Ama netice ortada. Demek ki, sadece modernleşmenin temel tezleri sarsılmakla kalmadı, bin türlü başka mesele çok kapsamlı bir hal aldı. Yoksa, **Le Pen** kazanmış olmasın seçimi?

YENİ ŞAFAK

O koridor bir 'kuşatma planı'dır ve 'B Planı' toptan müdahaledir!

İbrahim Karagül

Türkiye ve ABD, 15 Temmuz'un ağır bunalımının, darbecilerin ABD tarafından korunmasının, PKK/PYD'ye verilen desteğinden dolayı yaşanan ağır güven krizini aşıp yeni ortaklıklara kapı açılabilir mi? İki ülke ilişkileri ortak anlayış fırsatını yeniden yakalayabilir mi? Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Washington ziyareti, yeni bir başlangıç olabilir mi?

Şüphesiz bu konuda adım atması gereken ABD yönetimidir. Türkiye'nin ulusal güvenliği, bütünlüğü, siyasi istikrarı, bölgede yüzleştiği tehditlerdir söz konusu olan.

Bu tehditlerden biri FETÖ üzerinden gelmiş, iç savaşa yönelik olmuş ve ABD'den gelmiştir. O kadro hala orada korunmaktadır. Yani tehdit devam etmektedir.

Diğeri de PKK/PYD üzerinden gelmektedir

ve yine ABD ordusunun bölgesel tasarruflarından, Suriye'nin kuzeyinde uyguladığı harita planlarından gelmektedir. Bu tehdit de hala devam etmektedir.

ABD Türkiye'ye güvence vermeli!

ABD ile Türkiye yıllardır müttefikler ama Washington yönetimi Türkiye'nin güvenlik kaygılarını daha da artırıcı uygulamalar yapmaktadır. Bir şekilde dolaylı yoldan tehdit etmektedir. Adeta "düşman ülke" muamelesi yapmakta ama siyasi dil olarak bunu reddetmektedir. Öyleyse, ilişkilerin eski haline gelmesi için, ABD'nin Türkiye'ye ciddi güvenceler vermesi bir zarurettir.

Genel anlamda, çok dar ölçekte merkez ülkenin biçimlendireceği yeni küresel iktidar alanı ile ilgili, özel anlamda ise Suriye ile ilgili çözüme odaklı bir işbirliği tesis edilebilir mi?

ABD yönetimi, daha doğrusu Trump, Türkiye'nin kaygılarını giderme yolunu tercih edebilir mi?

Yoksa Pentagon ve CIA'nın yakın çevremizdeki "harita çalışmaları" nı daha da pekiştirip, Türkiye'nin endişelerini artırıp güven krizini daha mı derinleştirir?

Suriye'yi parçala, 'Türkiye cephesini aç' planıdır bu!

ABD yönetiminin, PKK/PYD'ye verdiği "sınırsız" destek, terör örgütü üzerinden Suriye'nin parçalanmasına yol açacak planların uygulanması, ülkemizin güney sınırını boyunca bir koridor inşa etmeye çalışması, hiçbir şekilde Suriye meselesiyle ilgili değildir. Bunu biliyoruz.

Bu bir terör meselesi de değildir, bunu da biliyoruz. Bu, Suriye'nin parçalanması, Suriye üzerinden Türkiye'nin parçalanma sürecinin altyapısının oluşturulmasıdır. Bu coğrafyanın şehir devletlerine, kimlik eksenli bölümlere hazırlanması projesidir ve

bütün bölgeyi tehdit etmektedir. Türkiye kadar S. Arabistan'ı ve İran'ı da parçalayacak bir süreçtir.

Öyleyse, sadece PKK meselesi, terör meselesi değil konumuz. ABD yönetimi, bir NATO ülkesine karşı bu niyetlerini artık gizleyemez hale gelmişse, konuşmanın, pazarlığın, tartışmanın, tavır almanın, ortaklığın anlamı değişmektedir.

İttifak ilişkileri, ülkeler için güvence değil artık

Türkiye, ABD ile ilişkilerini geliştirme konusunda ısrarcıdır. Bu konuda yaklaşımı apaçık ortadadır. Buna rağmen, Türkiye'ye güvence verme yerine, oyalama taktikleri devam ederse, Türkiye oyunu görecektir. Irak işgali sonrası oyalama taktiklerinin benzerinin Suriye'de yürütülmesi, bu politikanın "içeriden" pazarlanması önümüzdeki en büyük tehlikelerden biridir. Türkiye bunu görüyor, görecektir ve ona göre pozisyon alacaktır.

Çünkü dünya artık "ittifak ilişkileri" nin güvencesi altında değildir. Her ülke "can alıcı" kararlara zorlanmaktadır, her ülke, özellikle de bizim coğrafyamızdakiler, kendi geleceklerinin öz savunma gücüne bağlı olduğunun bilincindedir. Yeri geldiğinde hiçbir ilişkiye bakmadan kendi yolunu tercih edecektir. Bedeli ne olursa olsun. Çünkü bu bir gelecek meselesidir.

Peki Türkiye'nin "B Planı" var mı?

Yeni bir dünya kurulmaktadır. Bu dünya çok dar merkez ülkelerarasındaki güç hesaplaşmasına göre biçim alacaktır. ABD bu ülkelerin en önemlisi ama sadece bir tanesidir. Terör örgütleri üzerinden Türkiye'ye ayar vermeye kalkışılmasına Türkiye teslim olmayacaktır.

Cumhurbaşkanı'nın ziyaretinden önce ABD'ye giden Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, MİT Müsteşarı Hakan

Fidan ve Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın'ın temaslarında PKK/PYD konusunda ciddi zorluklar yaşandığına dair sinyaller gelmektedir. Erdoğan-Trump görüşmesinde umulur ki, ilişkiler esaslı alana çekilir, normalleşir hatta yeni ortaklıklar kurulur.

Ama olmazsa, ABD ordusu PKK üzerinden Türkiye'yi tehdit etme pozisyonunu devam ettirirse Türkiye ne yapacak? "B Planı" var mıdır ve nedir?

O "koridor" bir kuşatma planıdır, müdahale şarttır!"

Bildiğim tek bir şey var: O koridor Türkiye'yi kuşatma planıdır. Başarılı olması durumunda etkisi bu yüzyıl boyu devam edecektir. Terör meselesi, PKK meselesi de değildir. Bir harita meselesi, Türkiye'yi boğma meselesidir.

Hiçbir siyasi amaç, ortaklık, ilişki bu tehditten daha ciddi değildir. Hiçbir plan ya da proje, o hesabın üstünde değildir, olamaz. Hiçbir siyasi amaç da o projeyi Türkiye'ye kabul ettiremez. Bunu kabul ettirmeye, normalleştirmeye dönük her girişim bu ülkenin geleceğini tehlikeyle atar.

ABD, PKK/PYD konusunda ikna edilemezse geriye tek bir plan kalır. O da Suriye sınırı boyunca en az dört bölgeden tereddütsüz müdahale etmektir.

Bunu çılgın bulanlara tek bir şey söyleyeyim:

Türkiye'nin geleceği her şeyin üstündedir. Bedeli ne olursa olsun. Bunu bugün yapmazsak gelecekte hiç yapamayacağız, zorunlu haritayamahkum olacağız.

TAKVİM

Yeni savaş

Ergün Diler

Dünya haritasına geri çekilip baktığınızda **HAREKETİN** olmadığı, mücadelenin yaşanmadığı bölge yok gibi. Avrupa, Asya, Ortadoğu ve Afrika kavganın merkezi...

İttifaklar bu merkezleri kontrol etmek için kurulmakta. Parayı, ticareti, güvenliği, silahı aynı **AKILLA** yönetmek isteyenlerin kavgası bu!

İstesek de istemesek de bu kavganın tam merkezinde Türkiye de var! Dün de altını çizdiğimiz gibi kavganın iki ana kanadı var! **SİLAH ve PARA...**

Paranın siyasetteki ayak izleri çok sessiz ve derindir. Pek çok yerde **PARA** son sözü söyler... Paranın gücünü siyasetteki etkisiyle ölçebilirsiniz! Bu da pek çok yerde rahatlıkla yapılabilecek bir şeydir. Çok örnek vardır çünkü...

Theresa May, Emmanuel Macron ve Martin Schulz (Bir aksilik olmazsa Merkel'in yerine Almanya Başbakanı olacak)...

Avrupa'nın üç güçlü ülkesinin üç önemli ismi! Hepsinin tepesinde **PARAYI** elinde tutan ailenin yani Rothschildler'in kılıcı var! İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya, Rothschildler için çok ama çok önemlidir...

May ile Macron doğrudan **AİLENİN** temsilcisidir. Bunu rahatlıkla yapacak güçleri vardır. Merkel'in yerine de kendi güvendikleri isim olan Schulz'u getireceklerdi. Ancak sıkıntıyı **İTALYA**'da yaşıyorlardı...

Theresa May de eşi Philip May de Rothschild ailesinin en etkin ismi Jacob Rothschild'in ideolojisiyle yetiştirildi. Philip May, Theresa ile evlendiği 1980 yılından itibaren ailenin planlarını hayata geçirmek için projeler üretti. Rothschild ailesinin önemli şirketlerinden biri olan Capital Group'un üst düzey yöneticilerinden olan Philip May, olağanüstü bir zekaya

sahiptir.

Dünyanın en önemli şirketlerinin vergi konusunda danıştığı tek isim Philip May'dir. Tabii biz bunlara çok dikkat kesilmeyiz. Her şeyin tesadüfen gerçekleştiğine inanırız. Oysa her hamleyi hesap eden **AKIL** vardır. Bu dünya üzerinde **İKİ ADETTİR!** Silah ve parayı yönetenlerdir bunlar da...

Kavga da bu iki gücün kontrol ettiği mekanizmalar arasındadır...

Neyse...

Philip May, Jacob Rothschild'in Londra'daki evine randevusuz giden birkaç isimden biridir. Martin Schulz da Avrupa Birliği'nde görev yapan en yetkili Rothschild çalışanıdır.

Görevini başarıyla tamamladı ve artık Almanya Başbakanlığı için hazırlanıyor. Rothschild ailesiyle tanışması, lise bursuyla oldu.

Ailenin Almanya'da yatırım yaptığı ve yüzde 100 karşılığını aldığı tek isim Martin Schulz'tur. İlişkileri çok etkilidir.

Avrupa Birliği'nde görev yapmasının nedeni, Almanya Başbakanı olduktan sonra gücünü daha da etkili şekilde kullanması içindi.

Almanya'nın eyaletlerden oluştuğunu düşünürsek, yeni dönemde farklı bir Almanya göreceğiz. Schulz, Almanya'da eyaletlerin daha güçlü bir yapıda olmasını sağlayacak. Çünkü eyaletleri yönetmek, Almanya'yı yönetmekten daha da kolaydır.

Eyaletlerin gücü ön plana çıktıktan sonra Almanya Başbakanı, Rothschild ailesine karşı biri de olsa sistemin işleyişini engelleme şansı olmayacak.

Schulz, birçok toplantıya eyaletin önde gelenleriyle katılacak. Bu da Almanya'nın eyaletlerle birlikte büyük projeye dahil olmasını sağlayacak.

Macron'ın Rothschild ailesiyle olan yakınlığını biliyoruz. Yazdık! Göreve onun geleceğini kalın çizgilerle belirttik.

Kendisinden 24 yaş büyük olan eşinin de, eşinin ilk eşinin de, kendisinin de hep birlikte **ROTHSCHILD** ailesine hizmet ettiğini detaylarıyla anlattık. Kurulan oyun muazzam bir şekilde yürüdü. Sonuç alındı. Fransa artık

Köşe Yazıları – 10/05/2017

tamamen **ROTHSCHILD AİLESİNİN KONTROLÜNE** girdi... Bu aile için iyi, Fransa için ise sıkıntılarının başlangıcıydı! Neden mi?

Macron'ın seçilmesiyle birlikte ABD, Afrika planlarını tekrar yenilemek zorunda. Afrika'da güçlü olmak için Fransa'da Gladyo saldırılarını daha çok göreceğiz. Hem de çok yakında!

Başlarlar! Çünkü silahlarını kuşandılar. Amaç Afrika'yı Fransa'dan almak... Gereken hazırlıklar yapıldı!

NATO'nun Gladyosu ile Rothschild'in para ordusunun yeni savaşları birçok ülkede olacak. Yeni dönemin **GİZLİ KOD**'u bu! Kennedy, Amerikan Doları'nı basma yetkisini Rotschild ailesinden yani **FED**'den almıştı.

Kennedy, Pentagon'a çok güveniyordu. Ancak Pentagon, Kennedy'yi koruyamadı. Pentagon da Kennedy suikastından hemen sonra Gladyo'yu yani **NATO**'nun gizli ordularını hayata geçirdi. O andan itibaren paranın hükmü azaldı. Çünkü Gladyo, bir anda dünya ülkelerine yön vermeye başladı.

NATO ile birlikte olan ülkeler, maddi sıkıntılar yaşamaya başladı. ABD yönetimi, bir derece o ülkelere maddi yardımda bulundu. Para ile silahın savaşı hep etkili oldu. 2000'li yıllardan itibaren bu savaş daha da öne çıktı.

Yakında **TAVAN** yapacağı döneme gireceğiz...

Afrika, Asya, Ortadoğu ve Avrupa'da savaş yeni boyutlarıyla görülecek. Libya, Ürdün ve Türkiye de ortada yer alacaktı!

Rusya bu konuda kendini saklamaya çalışsa da

savaşın **NEGATİF TARAFINI** iliklerine kadar yaşayacak.

Çünkü Putin, enerji üzerinden hem Pentagon'a hem de finans dünyasına karşı bir savaş tekniği geliştirdiğine inanıyor.

Türk Akımı projesi ile Avrupa'nın yaşam vanasını eline alacağına inanıyor!

Enerjinin güvenli olması için hem silahın hem de paranın onayı şart. Putin bu konuda biraz farklı düşünüyor. Eğer haklı çıkarsa, ki bu çok zor, dünya yeni bir sisteme yol alır.

Haklı çıkmazsa Fransa ile birlikte o da bedel öder!

Bir de kilit ülke İtalya var! Geçtiğimiz hafta **VATİKAN**'ı sık sık yazdık!

Çünkü savaşın karargahlarından biri de **VATİKAN**. Yani **KATOLİK DÜNYASINI N MERKEZİ**...

Bu arada suikasta kurban giden Kennedy de **KATOLİK**'ti! Göreve geldiğinde "**Eyvah! Talimatları Vatikan'dan alacak**" diye kıyamet kopmuştu.

İtalya büyük mesele... Borcu çok!

Ama kaybedilmeyecek kadar önemli bir ülke... Aile asıldıkça asılıyor.

Ama **KATOLİK** dünyası karşısında! Kolay değil gibi...

İtalya'da koalisyon dönemlerinin bitirilmesiyle birlikte Rothschild ailesinin gücü bir derece daha düşürüldü.

Berlusconi döneminde aile çok güçlüydü.

Ancak Berlusconi de ailenin istekleri dışına çıktı. Çıkmak zorunda kaldı!

Peki ne oldu?

Hatırlayan var mı?

Berlusconi'nin karizması hemen çizildi! **YÜZÜ**

KANLI FOTOĞRAFLARINI HATIRLAMAY A ÇALIŞIN! BURNU KIRILAN VE KANLAR İÇİNDE KALAN

BERLUSCONI'Yİ DÜŞÜNÜN! Akli başında olmayan biri, yani meczubun teki, eline aldığı **DUOMO KİLİSESİ**'nin demir maketiyle Berlusconi'nin yüzüne darbe indirmişti! Herkes haberi vermişti. Ama kimse haberin arkasında ne olduğunu bilmiyordu. Oysa **BERLUSCONI** tasfiye ediliyordu. Kendisi biliyor ama kitleler ıskalıyordu...

Saldırgan Massimo

Tartaglia'nın **DELİ** olduğu acil kodla yayıldı.

Ama gerçekte deli değil görevliydi!

VATİKAN'ın baskılarına boyun eğen ve aileyi terk eden **BERLUSCONI** cezalandırılıyordu.

Anlaşmaların dışına çıkıyordu. Haliyle faturasını ödüyordu.

AİLE yani **PARA "Seni VATİKAN da kurtaramaz!"** mesajını biraz sert bir şekilde veriyordu. Ama biz magaziniyle

İlgileniyorduk. Böyle çok olay vardı. Anlamakta ve anlatmakta sorun yaşıyorduk...

Her yerde bu kavga vardı! Bizde de olacaktı! Doğaldı... Bir adada yaşamıyorduk... İşte bu iki kanadın her partide güvendiği isimler vardı.

Bunlara girmek istemem. Ama vardı...

KASET SAVAŞLARININ arkasında da bu kavga vardı! 15 Temmuz'da da...

Ve burada da dışarıda da sürecekti...

Fransa'ya bakın şimdi! Sonrasını birlikte yorumlarız...

YENİ AKİT

CHP diye bir parti var olacaksa!

Abdurrahman Dilipak

CHP'nin sorunu yapısal. Aşamazsınız. Geçmiş sorunlu, ideolojisi sorunlu, adı sorunlu, hukuki durumu sorunlu.

Tek Parti döneminin kamburunu sırtında taşıyan bir partinin bu milletten destek alması mümkün değil. Zaten 1950'den bu yana da böyle. Bu gerçeği kabul etmek istemiyorlar ama, bu böyle. CHP köklü bir marka tamam, imtiyazları var, belli bir yaşlı tabanı var. Anayasanın başlangıç bölümü, değiştirilmesi teklif dahi edilemeyen maddeler CHP'nin parti programından alıntılanmış. Bu da bir imkan. Ama tabii, haddinden fazla şiddet gayedeki hikmeti yok eder. Bunlar önemli. Ama aynı zamanda riskler de söz konusu.

Düşünsenize, Anayasanın amir hükmü olarak, her kamu görevlisi, hatta öğrenciler bile, darbe anayasasının içine sıkıştırılmış CHP programına sadakat yemini etmek zorunda. Halkın şuuraltında tek bu sebep bile CHP'yi mahkûm etmek için yeter de artar bile. Darbeci Kemalistlerin kafasına göre bu bir güç kaynağı olacaktı ama, bu dayatma zaman içinde bünyenin reddettiği alerjik bir reaksiyona sebep oldu..

CHP'nin özgürlükçü değil baskıcı bir zihniyete sahip olduğunu göstermek için bu örnek bile tek başına yeter de artar bile..

CHP'nin resmi ideolojisinin ne olduğunu bilen var mı? "Kemalist" diyeceksiniz de, CHP'nin Kemalizm'den anladığı ne? 6 ok deseniz 6 okun neresinden tutacaksınız? Laiklik mi? Kendi ideolojisini dinleştiren bir parti değil mi CHP? Laiklik onların kafasında dine karşı bir din sanki. "Türk'ün Dini Kemalizm"di değil mi? "Dinde reform" projesi, yani "İlimli İslam" projesi FETÖ'den önce CHP'nin fikri idi. Bu fikrin sözcülüğünü de erken dönemde Moiz Kohen, namı diğer Tekinalp ile 1950 sonrası Osman Nuri Çerman'dı.

CHP'nin laikliğinin ne olduğunu anlamak isteyenler, ister Mustafa Kemal için Behçet Kemal Çağlar'ın yazdığı "Yeni Mevlid"e ya da "Türkün Yeni Amentüsü"ne bakabilirler.. İsterseniz "Cumhuriyetin 10. Yıl Albümü"ne bakın.

CHP var olmak istiyorsa adını da değiştirecek, amblemini de..

Adı, "Cumhuriyet Halk partisi". Dikkat buyurun "Cumhuriyetçi" değil. "Cumhuriyet" isimli bir parti. "Cumhuriyet Merkez Bankası", "Cumhuriyet Savcısı" gibi bir isim.

Sahi, "Cumhuriyet" ne demektir? "Cumhur" ne demek. Halk mı? Yok canım, öyle olsaydı "Halkçı Halk Partisi" olurdu. Cumhuriyet "Çoğunluk" demek. CHP "Çoğunlukçu Halk Partisi" demek. CHP "Çoğunlukçu Azınlık Partisi" oldu. İronik bir durum söz konusu burada.

CHP'nin amblemi ne anlama geliyordu? 6 ok: Devletçilik, Laiklik, Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Milliyetçilik, İnkılapçılık. Laiklik ilkesini anlatmaya çalıştım. CHP laik, maik değil. Laikliğin ne olduğunu da bilmezler. Mesela Fransa'nın Alsace Laurene eyaletinin laiklik kuralları ile yönetilmediğini de bilmezler. Bilmediklerini de bilmezler. Strasbourg bu eyaletin başşehri.

CHP Sosyalist Enternasyonal'e üye ama, sosyalist mosyalist değil. Sosyal demokrat, demokratik sol, hatta sol bile değil.. En çok aldıkları yerlere baksanıza. Etiler, Beşiktaş, Kadıköy, İzmir, sahil kesimi filan..

Devletçi deseniz "Devletçi" de değil. TÜSİAD'çıların çoğu CHP'li. Herkes DİSK CHP'ye yakın diye düşünüyor ama TİSK üyeleri de öyle. Cumhuriyet gazetesi gibi, Cumhuriyet gazetesi sol

Köşe Yazıları – 10/05/2017

geçinir ama patronların desteklediği bir sol gazetedir. Bu durum, Marksist PYD karargâhında ABD bayrağı gibi duruyor. Sabancı'nın katili Marksist kızın NATO karargahının bulunduğu ülkeye sığınması gibi..

Eee, bu işler böyledir. F.Gülen'in 3 sponsorundan biri MİT-CIA bağlantısındaki kilit adam general Fuat Doğu, ötekisi Diyanet'te başkan yardımcısı Yaşar Tunagür, 3. adam CHP Genel sekreteri Kasım Gülek. Oh ne ala memleket. Gülen'e tek kişilik şefaathet verilecek olsa onu kullanacağı kişi Ecevit olurmuş. Devletçi değil, laik değil, cumhuriyetçi değil de, halkçı mı? Halkın % 75'inin reddettiği, halkın inanç, tarih, kültür, geleneği ile sorunu olan bir parti CHP.

Bakın inkılaplar yeni bir şey getirmedir, var olanlar arasında sadece "İslami" olanı yasakladı. Osmanlı'da Latince de vardı, batı tarzı giyim de, miladi takvim de vardı. Ölçü ve tartılar da çoklu sistemle idi. Her türlü eğitim kurumu da vardı. Geçin bunları.

CHP inkılapçı bir parti değil, aksine Türkiye'nin en muhafazakar partisidir.. Değişime en çok direnen partisidir. Dayandığı kavram ve kurumlar 19. yy'da kaldı. "İnkılapçı Muhafazakar Parti" gibi bir parti adı olur mu? Adı olmasa da aslı var işte.

Milliyetçilik desek, dayandığı kavram ve kurumlarla, uluslararası referansları ile CHP milliyetçi değildir. CHP'lilerin ömrü milliyetçilerle mücadele içinde geçmiştir. Sosyalist Enternasyonal'e üye olmak isterdi, eğer bu gün öyle bir enternasyonal olsa. İnönü "Millet düşmanınızdır" diyorsa nasıl CHP "Halkçı" oluyor.. İsmet İnönü şöyle diyor hatıratında: "Kafileyi durdurdum. Subayları bir kenara topladım içinde bulunduğumuz vaziyeti bilesiniz. Bundan başka subay olarak da yerinizi bilmelisiniz. Padişah düşmanınızdır. Yedi düvel düşmanınızdır. Bana bakın, dedim. Kimse işitmesin, millet düşmanınızdır." Kaynak: "İnönü'nün hatıraları: Milli Mücadele", Ulus, 17 Mayıs 1968

Savaş yıllarıymış, isyanlar varmış. Ya hu durum ortada. Mızrak çuvala sığmaz. Milletin inanç, tarih, kültür, gelenek, her şeyine savaş açmış bir kadronun liderlerinin dilinden dökülen ifadeler bu.. Jakobenliğin bu kadarına kılıf bulmak zor. Sonra

da gidip "Yunan'la kardeş" olacak, Venizelos ile kol kola gireceksin..

CHP bankası olan bir "sol" partidir. O "Çoğunlukçu" "Azınlık Partisi"dir.

Ha! Bu arada Böke hanımefendi partideki görevinden istifa etmeden önce Amerikan elçiliğinden birileri ile telefonla görüşmüş. Rothschild'i de arasaydı bari.

Bu arada; **Gürsel Tekin** demiş ki; "Hükümet ne zaman sıkışsa CHP'de bir gedik açılıyor, yaşananlar hükümetin tuzağıdır. **İyi bu konuyu da Anayasa Mahkemesine götürün, yok yok kılıf bulamazsınız, hükümeti AİHM'e, Avrupa Konseyine filan şikayet edin..**"

CHP'liler keşke başkalarını suçlamak yerine gerçeklerle yüzleşseler ve "biz nerede yanlış yaptık" diye sorsalar!

Sahi, kardeşi Kılıçdaroğlu'nun kardeşi "abim gidici" demiş. "Olağanüstü kongre yok" diyorlardı, varmış. Bakalım ne olacak!

Size söyleyeyim CHP iflah olmaz. Göreceksiniz hem ağlayacak hem gidecekler. Her gün biraz daha eriyebilecekler. Amerikalı, Alman, İngiliz, Fransız dostları da CHP'ye omuz vermekten yorulmuşlardır artık. Yeni bir "Merkez Sol Parti" fikri masada ama, CHP varken o da olmaz.

CHP miadı dolan bir parti. Varlığı misyonu için imkan değil risk oluşturuyor. CHP dönemi bitiyor. CHP yolun sonuna geldi. CHP için başlayacak dönem, sonun başlangıcı olacak. Kim gelirse gelsin yeni yönetim tasfiye memuru olarak görev yapacak. Ya da delegelerin atadığı bir kayyum!

CHP'nin "keskin sirke politikası" küpüne zarar verdi. Ve CHP için bugün gelinen nokta "Tarihin sonu"dur. Selam ve dua ile.